

Sygn. akt X P 204/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2016 r.

**Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu Wydział X Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Szajner

Ławnicy: U. K.; M. W.

Protokolant: Magdalena Stankiewicz

po rozpoznaniu w dniu 4 maja 2016 r. we Wrocławiu

przy udziale -

sprawy z powództwa: M. P.

przeciwko: 1) M. S. (1) prowadzącej jednoosobową działalność gospodarczą

F. M. S. (1) z siedzibą w M.

2) D. S. prowadzącemu jednoosobową działalność gospodarczą

(...) z siedzibą w M.

o odszkodowanie w związku z rozwiązaniem umowy o pracę za wypowiedzeniem z

naruszeniem przepisów prawa, ustalenie istnienia stosunku pracy

I. oddala powództwo wobec pozwanych ad.1-2;

II. zasądza od powódki M. P. na rzecz pozwanej ad.1 M. S. (2) prowadzącej jednoosobową działalność gospodarczą F. M. S. (1) z siedzibą w M. kwotę 467 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 450 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie;

III. nakazuje pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu) kwotę 81,26 zł tytułem zwrotu kosztów stawiennictwa świadka poniesionych tymczasowo ze środków budżetowych;

IV. pozostałe koszty postępowania zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 marca 2015 r. (data wpływu), powódka M. P. wniosła o przywrócenie do pracy na stanowisku fryzjerki w pozwanym zakładzie pracy Fanaberia M. S. (1), na warunkach określonych w umowie o pracę z dnia 4 stycznia 2015 r., oraz o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę z dnia 25 lutego 2015 r., doręczonego dnia 26 lutego 2015 r., za bezskuteczne.

Uzasadniając swoje stanowisko powódka wskazała, iż wypowiedzenie umowy o pracę jest bezskuteczne, bowiem zostało dokonane z naruszeniem art. 177 § 1 Kodeksu pracy oraz zawiera przyczynę nierzeczywistą, a także obarczone jest brakami formalnymi w postaci braku imienia i nazwiska powódki oraz niewłaściwie wyliczonego okresu wypowiedzenia. Wypowiedzenie umowy o pracę z powodu likwidacji pracodawcy powódka otrzymała listownie w dniu 26 lutego 2015 r. Powódka podniosła, iż w dniu 16 lutego 2015 r. wręczyła pracodawcy zaświadczenie lekarskie potwierdzające ciążę, a od dnia 25 lutego 2015 r. pozostawała na zwolnieniu lekarskim.

Pismem z dnia 24 marca 2015 r. (data wpływu) powódka sprecyzowała powództwo w ten sposób, iż wskazała, że domaga się ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę przez pozwaną z dnia 25 lutego 2015 r., doręczone w dniu 26 lutego 2015 r., narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę oraz zasądzenia na rzecz powódki od pozwanej kwoty 5 250 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu.

Uzasadniając swoje stanowisko powódka podniosła, iż w wypowiedzeniu umowy o pracę z dnia 25 lutego 2015 r. strona pozwana powołała się na treść art. 177 § 4 Kodeksu pracy, tymczasem zakład pracy, w którym powódka świadczyła pracę, nie został zlikwidowany, lecz przeszedł na innego pracodawcę (syna strony pozwanej). Mając na uwadze powyższe, wypowiedzenie umowy o pracę, w ocenie powódki, dokonane zostało z naruszeniem przepisów prawa. Z uwagi na konflikt między powódką a stroną pozwaną, powódka nie widziała możliwości dalszego świadczenia pracy u pracodawcy, na rzecz którego przeszedł zakład pracy pozwanej, toteż powódka wniosła o zasądzenie odszkodowania w miejsce przywrócenia do pracy.

Pismem z dnia 3 czerwca 2015 r. (data wpływu) powódka, za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika, sprecyzowała powództwo w ten sposób, iż wniosła o przywrócenie powódki do pracy do dnia porodu u pozwanego ad 2 (syna pozwanej ad 1), prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), ewentualnie, w przypadku wydania przez Sąd orzeczenia po dniu porodu, o ustalenie, że powódka pozostawała w stosunku pracy u pozwanej ad 1 (prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...)) w okresie od dnia 3 listopada 2014 r. do dnia 2 marca 2015 r., zaś w okresie od dnia 3 marca 2015 r. do dnia porodu u pozwanego ad 2.

W uzasadnieniu powódka podniosła, iż wskazana w wypowiedzeniu umowy o pracę przyczyna wypowiedzenia (likwidacja pracodawcy) jest nierzeczywista, bowiem pozwana ad 1 przekazała prowadzone przez siebie przedsiębiorstwo swojemu synowi, pozwanemu ad 2. Świadczy o tym, w ocenie powódki, tożsamość miejsca i przedmiotu prowadzonej przez każde z nich działalności oraz fakt, iż pozwany ad 2 wznowił działalność gospodarczą dzień po wykreśleniu pozwanej ad 1 z (...). Uzasadniając roszczenie ewentualne powódka wskazała, iż w sytuacji, gdy Sąd będzie orzekał w niniejszej sprawie już po urodzeniu przez powódkę dziecka, roszczenie główne będzie bezprzedmiotowe, a przywrócenie do pracy niemożliwe.

Na rozprawie w dniu 26 sierpnia 2015 r. pełnomocnik powódki podtrzymał roszczenia zgłoszone w piśmie procesowym z dnia 3 czerwca 2015 r., wskazując jednak na możliwość modyfikacji roszczeń powódki na roszczenia odszkodowawcze.

Pismem z dnia 26 października 2015 r. (data wpływu) powódka, za pośrednictwem pełnomocnika, sprecyzowała powództwo w ten sposób, iż wniosła o zasądzenie na rzecz powódki od pozwanej ad 1 odszkodowania w kwocie 5 250 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powódka wskazała na fakt, iż w dniu (...) urodziła dziecko, w związku z czym powództwo o przywrócenie do pracy u pozwanego ad 2 stało się bezprzedmiotowe i konieczne było jego sprecyzowanie. Wskazana przez powódkę wysokość odszkodowania jest równoważnością trzykrotności miesięcznego wynagrodzenia powódki.

Na rozprawie w dniu 2 grudnia 2015 r. pełnomocnik powódki dokonał ostatecznego sprecyzowania powództwa w ten sposób, iż wniosł o zasądzenie od pozwanej ad 1 odszkodowania w wysokości 5 250 zł w związku z wypowiedzeniem umowy o pracę z naruszeniem przepisów prawa oraz o ustalenie stosunku pracy między powódką a pozwanym ad 2.

W odpowiedzi na pozew, pismem z dnia 5 maja 2015 r. (data wpływu), pozwana ad 1 M. S. prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą F. z siedzibą w M. za pośrednictwem profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, iż przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę była likwidacja pracodawcy. Strona pozwana zaprzestała wykonywania działalności gospodarczej pod firmą (...) w dniu 28 lutego 2015 r., a w dniu 2 marca 2015 r. nastąpiło wykreślenie jej działalności z (...). Powołując się przede wszystkim na nierentowność prowadzonej działalności oraz na problemy zdrowotne pozwana zaprzeczyła, aby likwidacja pracodawcy była pozorna, wobec czego wypowiedzenie umowy o pracę powódce było uzasadnione i nie miało żadnego związku z faktem, iż powódka była w ciąży.

Pozwana zaprzeczyła, aby jej syn, pozwany ad 2, przejął prowadzoną przez nią działalność fryzjerską. Co prawda od dnia podjęcia działalności gospodarczej przez pozwanego ad 2 w dniu 11 września 2014 r., przedmiotem tej działalności oprócz działalności przeważającej w postaci transportu drogowego towarów było także fryzjerstwo i pozostałe zabiegi kosmetyczne, jednakże pozwany ad 2 nie prowadził działalności w postaci zakładu fryzjerskiego. Zakład pracy pozwanej ad 1 został więc zlikwidowany.

Pozwana podniosła, iż w dniach 17 – 24 lutego 2015 r. powódka pojawiała się w pracy jedynie na kilka godzin, a następnie porzuciła pracę bez usprawiedliwienia. Pozwana zaprzeczyła, aby powódka doręczyła jej zaświadczenie lekarskie z dnia 25 lutego 2015 r., wobec czego nieobecność powódki w pracy pozwana określiła na liście obecności jako nieusprawiedliwioną.

Z ostrożności procesowej strona pozwana wskazała, iż roszczenie powódki stanowi nadużycie prawa podmiotowego, które nie korzysta z ochrony, bowiem w czasie świadczenia pracy u pozwanej powódka wykonywała działalność konkurencyjną wobec pozwanej. Wśród naruszenia obowiązków pracowniczych przez powódkę pozwana wskazała także na przywłaszczenie mienia pracodawcy w postaci będącego własnością pozwanej notatnika zawierającego dane osobowe klientów zakładu, co stało się przedmiotem postępowania przed Sądem Rejonowym w Oleśnicy.

W odpowiedzi na pismo strony powodowej precyzujące powództwo, wniesione do Sądu w dniu 3 czerwca 2015 r., strona pozwana, za pośrednictwem pełnomocnika, pismem z dnia 19 sierpnia 2015 r. (data wpływu) wniosła o umorzenie postępowania wobec pozwanej ad 1 i podtrzymała wcześniejsze wnioski.

Uzasadniając swój wniosek, strona pozwana wskazała, iż w piśmie z dnia 3 czerwca 2015 r. powódka, precyzując powództwo, wniosła o przywrócenie powódki do pracy u pozwanego ad 2, tym samym cofnęła pozew wobec pozwanej ad 1 w zakresie żądania przywrócenia do pracy oraz żądania odszkodowania tytułem rozwiązania umowy o pracę z naruszeniem przepisów prawa pracy. Odnosząc się do roszczenia ewentualnego powódki, wyrażonego w piśmie z dnia 3 czerwca 2015 r., pozwana podniosła zarzut braku interesu prawnego powódki w żądaniu ustalenia istnienia stosunku prawnego.

Pismem z dnia 9 listopada 2015 r., będącym odpowiedzią na sprecyzowanie powództwa w piśmie z dnia 26 października 2015 r., pozwana ad 1, za pośrednictwem pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Z ostrożności procesowej pozwana podniosła, iż z uwagi na okoliczności przebiegu zatrudnienia powódki u pozwanej oraz fakt pozostawiania powódki na zwolnieniu chorobowym w okresie od 25 lutego 2015 r. do dnia porodu, ewentualne odszkodowanie nie powinno przekraczać minimalnej wysokości dopuszczonej przez przepisy prawa, tj. równej wysokości wynagrodzenia za okres 2 tygodni.

Pismem z dnia 26 sierpnia 2015 r. (data wpływu) pozwany ad 2 D. S. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Uzasadniając swoje stanowisko, pozwany podniósł, iż nie przejął prowadzonego wcześniej przez swoją matkę, pozwaną ad 1, zakładu fryzjerskiego, bowiem brak jest w ramach prowadzonej przez pozwanego działalności stanowiska fryzjerskiego, na którym pracę mogłaby wykonywać powódka. Zarzucił także powódce przekroczenie

terminów z art. 264 Kodeksu pracy oraz niedopuszczalność wniosku złożonego na podstawie art. 194 Kodeksu postępowania cywilnego.

Pismem z dnia 9 listopada 2015 r., będącym odpowiedzią na sprecyzowanie powództwa pismem z dnia 26 października 2015 r., pozwany ad 2 wniósł o umorzenie wobec niego postępowania z uwagi na jego bezprzedmiotowość.

Na rozprawie w dniu 30 marca 2016 r. pozwany ad 2 wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana ad 1 w dniu 3 kwietnia 2014 r. rozpoczęła wykonywanie działalności gospodarczej pod firmą (...), przy ul. (...), (...)-(…) M.. Przeważającą i wykonywaną działalnością gospodarczą było fryzjerstwo i pozostałe zabiegi kosmetyczne (96.02.Z). W dniu 28 lutego 2015 r. pozwana ad 1 zaprzestała wykonywania działalności gospodarczej, a w dniu 2 marca 2015 r. wpis wykreślono z rejestru (...). Od dnia 24 czerwca 2015 r. pozwana ad 1 jest zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas określony do dnia 31 grudnia 2016 r. jako opiekun osób starszych/asystent seniora w Dziennym (...) Dla Osób Starszych z Deficytem Pamięci (...), ul. (...), (...)-(…) W..

Dowód: Wypis z (...) działalności gospodarczej pozwanej ad 1 (k.24)

Aktualny wypis z (...) działalności gospodarczej pozwanej ad 1 z wnioskiem z 02.03.2015 r. (k.66, 67)

Umowa o pracę pozwanej ad 1 (k. 234, 234 v)

Pozwany ad 2 rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej w dniu 11 września 2014 r. Założenie działalności gospodarczej motywowane było chęcią dalszej współpracy pozwanego ad 2 z przedsiębiorstwem (...). Praktyką u rzezonego pracodawcy było zatrudnianie pracowników na okres próbny, po upływie którego, w przypadku woli dalszej współpracy, wymagane było od zatrudnionych założenie własnej działalności gospodarczej i współpraca w oparciu o samozatrudnienie.

Przeważającą działalność gospodarczą stanowił transport drogowy towarów (49.41.Z), wśród wykonywanej działalności gospodarczej zgodnie z kodem (...) znalazły się 46.14.Z, 46.18.Z, 46.19.Z, 52.29.B, 53.20.Z, 96.02.Z. Działalność pozwanego ad 2 została zawieszona w dniu 24 września 2014 r., następnie podjęta w dniu 4 marca 2015 r.

Dowód: Wypis z (...) działalności gospodarczej pozwanego ad 2 (k. 25, 26)

Przesłuchanie strony pozwanej ad 1 (k. 277; płyta CD)

Przesłuchanie strony powodowej (k. 277; płyta CD)

Zeznania świadka R. S. (k. 112; płyta CD)

Przesłuchanie strony pozwanej ad 2 (k. 280; płyta CD)

Podjętą działalność pozwany ad 2 wykonywał w lokalu przy ul. (...) w M., w którym uprzednio swoją działalność prowadziła pozwana ad 1.

Dowód: Przesłuchanie strony pozwanej ad 1 (k. 277; płyta CD)

Przesłuchanie strony powodowej (k. 277; płyta CD)

Zeznania świadka R. S. (k. 112; płyta CD)

Zeznania świadka K. K. (k. 240; płyta CD)

Zeznania świadka E. P. (k. 240; płyta CD)

Przesłuchanie strony pozwanej ad 2 (k. 280; płyta CD)

Pozwany ad 2 korzystał ze znajdujących się w lokalu elementów wyposażenia, takich jak meble czy oświetlenie, a sprzęt służący do wykonywania zabiegów kosmetycznych został przez pozwanego ad 2 dokupiony. W salonie prowadzony przez pozwanego ad 2 wykonywane były stylizacje paznokcie i rzęs. W związku ze zmianą profilu świadczonych przez salon usług w porównaniu do zakresu usług, jakie były wykonywane w salonie prowadzonym przez pozwaną ad 1, pozwany ad 2 dokonał zmiany szyldu salonu i wizytówek.

Pozwany ad 2 zaprzestał prowadzenia salonu kosmetycznego w miesiącu listopadzie 2015 r.

Dowód: Przesłuchanie strony pozwanej ad 2 (k. 280; płyta CD)

Powódka była zatrudniona w przedsiębiorstwie pozwanej ad 1 na stanowisku fryzjera, na podstawie umowy o pracę na czas określony z dnia 7 listopada 2014 r. (w okresie od dnia 3 listopada 2014 r. do dnia 3 stycznia 2015 r.), następnie na podstawie umowy na czas określony z dnia 5 stycznia 2015 r. (w okresie od dnia 4 stycznia 2015 r. do dnia 3 lipca 2015 r.) W pierwszej z umów strony ustaliły wynagrodzenie pracownika w wysokości 1 680 zł brutto miesięczne, w kolejnej – 1 750 zł brutto miesięcznie. Średnia wysokość wynagrodzenia miesięcznego brutto za ostatnie 3 miesiące pracy powódki wynosiła 1 668,33 zł (netto 1 229,03 zł).

Dowód: Akta osobowe powódki (umowa o pracę z 7.11.2014 r., umowa o pracę z 5.01.2015 r.)

Zaświadczenie z 26.04.2015 r. o wysokości średniego wynagrodzenia brutto/netto powódki za ostatnie 3 miesiące pracy (k. 44)

Oprócz powódki w salonie urody, na podstawie umowy zlecenia, zatrudniona była pracownica na stanowisku kosmetyczki – masażyści, oraz druga osoba na stanowisku fryzjera. Powódka świadczyła pracę w godzinach od 10:00 do 18:00, od 9:00 do 17:00 bądź od 11:00 do 19:00, zależało to od porozumienia z pracodawcą i obecności drugiej z fryzjerek. Za świadczenie pracy w dłuższym wymiarze czasowym powódka dostawała stosowne wynagrodzenie. Od grudnia 2014 r. powódka została jedyną osobą zatrudnioną na stanowisku fryzjera w salonie urody.

Dowód: Przesłuchanie strony pozwanej ad 1 (k. 277; płyta CD)

Przesłuchanie strony powodowej (k. 277; płyta CD)

Akta osobowe powódki (lista obecności z listopada 2014 r., grudnia 2014 r., stycznia 2015 r. i lutego 2015 r.)

Do zakresu obowiązków powódki należało, oprócz wykonywania usług fryzjerskich, także dokonywanie zamówień. Powódka zapisywała produkty, których brakuje, i po omówieniu listy z pozwaną, dokonywała zamówień. Niekiedy, równocześnie z zamawianiem kosmetyków, które miały być przeznaczone do pracy, powódka na własny rachunek zamawiała także kosmetyki, które miały służyć jej użytkowi prywatnemu. Zamówienia dokonywane były m.in. w (...) sp. z o.o. sp. k. Sprzedaż odbywała się w sposób mobilny, za pomocą tabletów, płatności dokonywano gotówką.

Dowód: Przesłuchanie strony pozwanej ad 1 (k. 277; płyta CD)

Przesłuchanie strony powodowej (k. 277; płyta CD)

(...) sp. z o.o. sp. k. z 03.09.2015 r. wraz z załącznikami pliku faktur VAT (k. 157 – 168)

Równoległe z zatrudnieniem u pozwanej ad 1, powódka wykonywała usługi fryzjerskie także poza zakładem pracy. Czynności te wykonywała u osób znajomych i rodziny.

Dowód: Przesłuchanie strony pozwanej ad 1 (k. 277; płyta CD)

Przesłuchanie strony powodowej (k. 277; płyta CD)

Zeznania świadka R. S. (k. 112; płyta CD)

Zeznania świadka K. K. (k. 240; płyta CD)

Zeznania świadka M. Z. (k. 240; płyta CD)

Zeznania świadka E. P. (k. 240; płyta CD)

W piśmie z dnia 4 września 2015 r. (data stempla pocztowego) Naczelnik Urzędu Skarbowego w T. poinformował tut. Sąd, iż w bazie Urzędu Skarbowego brak jest informacji o prowadzonej przez powódkę pozarolniczej działalności gospodarczej. W piśmie z dnia 15 stycznia 2016 r. (data stempla pocztowego) Narzędnik Urzędu Skarbowego potwierdził informację przekazaną pismem z dnia 4 września 2015 r., poinformował dodatkowo, iż organ podatkowy nie prowadził i nie prowadzi postępowania podatkowego w zakresie nieujawnionych dochodów wobec powódki.

Dowód: Informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego w T. z 03.09.2015 r. (k. 131) oraz z 14.01.2016 r. (k. 260)

W dniach 17 – 24 lutego 2015 r. powódka świadczyła pracę w ograniczonej liczbie godzin dziennie. W dniu 25 lutego 2015 r. przebywała na urlopie na żądanie, a w dniach 26 i 27 lutego 2015 r. była nieobecna.

Dowód: Akta osobowe powódki (lista obecności z lutego 2015 r.)

Przesłuchanie strony pozwanej ad 1 (k. 277; płyta CD)

Przesłuchanie strony powodowej (k. 277; płyta CD)

Przychody prowadzonej przez pozwaną ad 1 działalności kształtowały się następująco: w kwietniu 2014 r. wynosiły 0,00 zł, w maju 2014 r. – 1 000 zł, w czerwcu 2014 r. – 800 zł, w lipcu 2014 r. – 1 100 zł, w sierpniu 2014 r. – 1 100 zł, we wrześniu 2014 r. – 1 500 zł, w październiku 2014 r. – 1 500 zł, w listopadzie 2014 r. – 1 600 zł, w grudniu 2014 r. – 1 480 zł, w styczniu 2015 r. – 1200,60 zł, w lutym 2015 r. – 800 zł.

Dowód: Ewidencja przychodów pozwanej ad 1 (k. 47 – 58)

Wynagrodzenia pracowników były niekiedy opłacane ze środków znajdujących się na rachunku bankowym małżonka pozwanej ad 1. Mąż pozwanej ad 1 wykonywał przelewy bezpośrednio na rachunki pracowników, na rachunek prowadzonej przez pozwaną ad 1 działalności, skąd były wykonywane przelewy na rachunki pracowników, bądź wypłacał gotówkę z przeznaczeniem na wynagrodzenia pracowników.

Dowód: Potwierdzenia przelewów i wypłaty gotówki z rachunku bankowego R. S. (k. 59 – 65)

Zeznania świadka R. S. (k. 112; płyta CD)

Relacje interpersonalne między pracodawcą (pozwaną ad 1) a pracownikami, w tym powódką, były dobre.

Dowód: Zeznania świadka R. S. (k. 112; płyta CD)

Zeznania świadka M. Z. (k. 240; płyta CD)

Salon wyposażony był w nowoczesny sprzęt, znajdowało się w nim miejsce do odpoczynku, czynności fryzjerskie mogły być wykonywane na siedząco. Pozwana ad 1 umożliwiała powódce spożywanie domowych obiadów.

Dowód: Zeznania świadka R. S. (k. 112; płyta CD)

Częściowo dowód z przesłuchania strony powodowej

(k. 277; płyta CD)

Przesłuchanie strony pozwanej ad 1 (k. 277; płyta CD)

Zeznania świadka K. K. (k. 240; płyta CD)

W dniu 6 lutego 2015 r., podczas wizyty u lekarza ginekologa, powódka dowiedziała się, iż jest w ciąży. O ciąży powódka poinformowała pozwaną ad 1 w dniu 16 lutego 2015 r., przedstawiając jej zaświadczenie lekarskie.

Dowód: Wynik badania USG powódki (k. 88)

Zaświadczenie lekarskie (k. 20)

Przesłuchanie strony pozwanej ad 1 (k. 277; płyta CD)

Przesłuchanie strony powodowej (k. 277; płyta CD)

W dniu 24 lutego 2015 r. powódka odbyła rozmowę z pozwaną ad 1, przy obecności małżonka pozwanej ad 1. Rozmowa miała charakter dyscyplinujący. Podczas rozmowy nie doszło do rozwiązania stosunku pracy ani wypowiedzenia umowy o pracę.

Dowód: Zeznania świadka R. S. (k. 112; płyta CD)

Przesłuchanie strony pozwanej ad 1 (k. 277; płyta CD)

W tym dniu, wychodząc z pracy, powódka dokonała zaboru mienia w postaci notatnika, w którym znajdowała się baza klientów salonu oraz informacje o wykonywanych na klientach koloryzacjach. Czyn powódki stał się przedmiotem postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w Oleśnicy, II Wydział Karny, sygn. akt II W 242/15. Wynikiem postępowania było wydanie wyroku nakazowego, wymierzającego powódce karę nagany.

Dowód: Zeznania świadka R. S. (k. 112; płyta CD)

Przesłuchanie strony pozwanej ad 1 (k. 277; płyta CD)

Przesłuchanie strony powodowej (k. 277; płyta CD)

Akta sprawy o wykroczenie sygn. akt II W 242/15 (załącznik)

W okresie od 25 lutego 2015 r. do 16 marca 2015 r. powódka pozostawała niezdolna do pracy, co zostało stwierdzone stosownym dokumentem. Druk zwolnienia lekarskiego został przez powódkę wysłany do pozwanej ad 1 w dniu 25 lutego 2015 r., ale w związku z dwukrotnym niepodjęciem przesyłki w terminie przez pozwaną ad 1, korespondencja została zwrócona do powódki.

Dowód: (...) (k. 19)

Kopia koperty wraz z potwierdzeniem nadania (k. 89, 90)

Pismem z dnia 25 lutego 2015 r., dostarczonym powódce w dniu 26 lutego 2015 r., pozwana ad 1 dokonała rozwiązania umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia. Jako dzień upływu okresu wypowiedzenia wskazano dzień 6 marca 2015 r., a jako przyczynę wypowiedzenia – likwidację pracodawcy.

Dowód: Rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem (k. 18)

Przesłuchanie strony pozwanej ad 1 (k. 277; płyta CD)

Przesłuchanie strony powodowej (k. 211; płyta CD)

Akta osobowe powódki (dowód doręczenia rozwiązania umowy o pracę)

Świadectwo pracy z dnia 17 marca 2015 r. zostało wysłane do powódki w dniu 20 marca 2013 r. Zgodnie z jego treścią powódka była zatrudniona u pozwanej ad 1 w okresie od 3 listopada 2014 r. do 15 marca 2015 r., wykonywała pracę fryzjera, a stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę za wypowiedzeniem, z powodu likwidacji pracodawcy.

Dowód: Świadectwo pracy wraz z potwierdzeniem nadania (k. 103)

W dniu 12 marca 2015 r. w przedsiębiorstwie pozwanej ad 1 została przeprowadzona kontrola Państwowej Inspekcji Pracy. W czasie kontroli nie wdano decyzji ustnych ani poleceń.

W piśmie z dnia 16 marca 2015 r. Państwowa Inspekcja Pracy poinformowała powódkę o przeprowadzeniu czynności kontrolnych w przedsiębiorstwie pozwanej ad 1. W czasie czynności kontrolnych Starszy Inspektor Pracy ustalił, iż pracodawca wypowiedział powódce umowę o pracę z powodu likwidacji pracodawcy, co jest zgodne z art. 177 § 4 Kodeksu pracy. Potwierdził, iż pismo rozwiązujące umowę o pracę za wypowiedzeniem zawierało braki formalne (niewłaściwie wyliczony okres wypowiedzenia i brak danych osoby, do której skierowano dokument). W czasie czynności kontrolnych pracodawca zmienił termin ustania stosunku pracy i za całość naliczył wynagrodzenie. Inspektor ustalił, iż do stycznia 2015 r. powódka pracowała przez 5 dni w tygodniu po 8 godzin, co zostało potwierdzone własnoręcznym podpisem powódki na liście obecności. Niepodpisana została lista obecności za luty 2015 r.

Dowód: Pismo PIP we W. z 16.03.2016 r. (k. 93)

Kompletny protokół kontroli PIP z 12.03.2016 r.
(k. 134 – 140)

Pismem z dnia 9 kwietnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział we W. zwrócił się do pozwanej ad 1 o przedłożenie druku Z – 3 oraz wykazanie okresu wypłaconego wynagrodzenia przez pracodawcę za okres zwolnienia lekarskiego, podanie daty wpływu zwolnienia do zakładu pracy i wskazanie wynagrodzenia do naliczenia zasiłku. W odpowiedzi pozwana ad 1, pismem z dnia 14 kwietnia 2015 r., poinformowała ZUS oddział we W., iż nie ma możliwości wypełnienia druku Z – 3 wobec nieposiadania przez pozwaną zwolnienia lekarskiego powódki. Powołując się na treść korespondencji SMS pozwana ad 1 wskazała, iż nie otrzymała od powódki informacji na temat przyczyn jej nieobecności w pracy. W piśmie z dnia 12 maja 2015 r. ZUS oddział we W. przekazał pozwanej ad 1 zaświadczenie lekarskie powódki za okres od 25 lutego 2015 r. do 16 marca 2015 r. i ponownie wezwał do przekazania druku Z – 3.

Dowód: Korespondencja z ZUS oddział we W. z 9.04.2015 r. oraz 12.05.2015 r. (k. 91, 92)

Pismo pozwanej do ZUS oddział we W. z 14.04.2015 r. (k. 108)

Wydruk wiadomości tekstowej SMS (k. 69)

Za okres od 16 marca 2015 r. do 29 września 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział we W. realizował wypłatę zasiłków chorobowych po ustaniu ubezpieczenia na rzecz powódki.

Dowód: Dokumentacja ZUS oddział we W. (k. 179 – 208)

W dniu 29 września 2015 r. powódka urodziła dziecko.

Dowód: Zaświadczenie lekarskie z 02.10.2015 r. (k. 236)

Z pozwaną ad 1 telefonicznie skontaktowała się kobieta, która zwróciła się do pozwanej z roszczeniem o anulowanie dokonanego rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem. Wskazała, iż w przypadku niezastosowania się do powyższego, powódka skorzysta z nagrania, którym dysponuje, a które ma być dowodem na stosowany przez męża pozwanej ad 1 mobbing, i złoży pozew do Sądu Pracy.

Dowód: Nagranie poczty głosowej z telefonu pozwanej ad 1, zapisane na płycie CD (k. 71)

W dniu 11 marca 2015 r. na profilu o nazwie (...), istniejącym w serwisie społecznościowym F., zamieszczone zostało zdjęcie, przedstawiające wykonaną na włosach stylizację. Sama fotografia nie została opatrzona datą. Na profilu zamieszczano także fotografie przedstawiające stylizacje paznokci.

Dowód: Wydruk z profilu o nazwie (...) (k. 173 – 175)

Pozwany ad 2 zatrudniał w prowadzonym przez siebie salonie dwie pracownice na podstawie umowy zlecenia. Wybór tej formy zatrudnienia podyktowany był dużą samodzielnością pracownic przy braku stałego nadzoru ze strony pozwanego ad 2. Pozwany ad 2 nie wymagał od zatrudnionych przez siebie osób, by świadczyły usługi w stałych godzinach czasu pracy. Mogły umawiać klientów na ustalone między nimi a klientami godziny, i tylko w tym czasie przebywać w salonie.

Wśród zatrudnionych przez pozwanego ad 2 pracownic znajdowała się obywatelka Ukrainy.

Dowód: Przesłuchanie pozwanego ad 2 (k. 280; płyta CD)

Pismem z dnia 21 stycznia 2016 r. (data wpływu) Komendant P. Straży Granicznej we W. – S. poinformował tut. Sąd, iż w P. nie jest i nie było prowadzone postępowanie w sprawie zatrudniania nielegalnych pracowników spoza Unii Europejskiej przez pozwanego ad 2, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w M..

Dowód: Informacja Komendanta Placówki Straży Granicznej we W. - S. z 19.01.2016 r. (k. 262)

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie było uzasadnione i jako takie w całości nie zasługiwało na uwzględnienie.

Kwestią sporną w sprawie było ustalenie, czy przyczyna, na której pozwana ad 1 oparła rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem, czyli likwidacja pracodawcy, była rzeczywista czy pozorna.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów oraz na tej części zeznań świadków i przesłuchania stron, której wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu.

Stronę pozwaną ad 1 oraz powódkę łączyła umowa o pracę na czas określony. W momencie rozwiązywania z powódką stosunku pracy powódka była w ciąży.

Przepisy Kodeksu pracy przewidują specjalną ochronę trwałości stosunku pracy wobec pracownicy w ciąży stanowiąc **w art. 177 § 1 KP, iż pracodawca nie może wypowiedzieć ani rozwiązać umowy o pracę w okresie ciąży, a także w okresie urlopu macierzyńskiego pracownicy, chyba że zachodzą przyczyny uzasadniające rozwiązanie umowy bez wypowiedzenia z jej winy i reprezentująca pracownicę zakładowa organizacja związkowa wyraziła zgodę na rozwiązanie umowy.** Dalej, w § 4 zd. 1 przytoczonego przepisu KP stanowi, **iż rozwiązanie przez pracodawcę umowy o pracę za wypowiedzeniem może nastąpić tylko w razie ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy.**

To właśnie likwidacja pracodawcy stanowiła przyczynę, którą pozwana ad 1 wskazała powódce przy rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem. W ocenie Sądu przyczyna ta była rzeczywista i realna. Sąd nie dał wiary twierdzeniu powódki, jakoby „ odkąd pracodawca dowiedział się o stanie ciąży robił wszystko aby znaleźć powód

zwolnienia i nie płacić należnych świadczeń” (k. 4). W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Sąd stoi na stanowisku, iż u podstaw podjętej przez pozwaną ad 1 decyzji o likwidacji prowadzonej przez nią działalności leżała przede wszystkim nierentowność działalności. W ocenie Sądu deklarowany przez pozwaną ad 1 przychód, jaki przynosiła działalność, przy uwzględnieniu konieczności wypłacania pracownikom należnych im wynagrodzeń i ponoszenia innych kosztów niezbędnych do utrzymania salonu, nie pozwalał na uzyskanie dochodu z działalności.

Działalność pozwanej ad 1 w dużej mierze finansowana była ze środków pochodzących od jej małżonka. Wobec braku możliwości dalszego wsparcia finansowego ze strony męża, dużych kosztów ogrzewania salonu, do których opłacenia zobowiązana była pozwana ad 1 na początku roku 2015, a także konieczności zakupu kasy fiskalnej w niedalekiej przyszłości, pozwana ad 1 w ocenie Sądu była uprawniona do podjęcia decyzji o likwidacji prowadzonej przez siebie działalności. Logiczną konsekwencją takiej decyzji jest rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem, z powołaniem się na art. 177 § 4 KP.

Powódka podniosła, iż działalność pozwanej ad 1 kontynuowana jest przez pozwanego ad 2. Bezspornym jest, że w dniu 4 marca 2015 r. pozwany ad 2 podjął zawieszoną do tej pory działalność gospodarczą. Nie budzi także wątpliwości fakt, iż działalność tę pozwany ad 2 prowadził w lokalu przy ul. (...) w M., tym samym, w którym do 28 lutego 2015 r. swoją działalność, początkowo w postaci salonu kosmetyczno – fryzjerskiego, a potem tylko fryzjerskiego prowadziła pozwana ad 1.

Kwestią sporną pozostaje natomiast charakter prowadzonej przez pozwanego ad 2 działalności. Wśród rodzajów wykonywanej działalności, jaka widnieje we wpisie w (...), znajduje się kod (...) 96.02.Z, oznaczający „Fryzjerstwo i pozostałe zabiegi kosmetyczne”. Pozwana ad 1 w trakcie przesłuchania zeznała, iż prowadzona przez pozwanego ad 2 działalność dotyczy wyłącznie stylizacji paznokci. Potwierdzają to także zeznania świadka R. S. oraz pozwanego ad 2. Według zeznań złożonych przez powódkę oraz pozostałych świadków w zakładzie prowadzonym przez pozwanego ad 2 świadczone były także usługi fryzjerskie.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom świadków, o których przesłuchanie wносиła powódka, ani zeznaniom strony powodowej. Wskazać należy, iż ani strona powodowa, ani żaden ze świadków zeznających na jej wniosek nie mogą osobiście potwierdzić, że byli w zakładzie prowadzonym przez pozwanego ad 2 oraz że zostały w stosunku do nich wykonane usługi fryzjerskie, bądź też byli świadkami, jak takie usługi są świadczone. Powódka wyraźnie stwierdziła, iż od czasu jej zwolnienia nie była w zakładzie. Świadek K. K. oraz M. Z., zeznając na temat charakteru prowadzonej przez pozwanego ad 2 działalności, posiłkowały się jedynie informacjami, jakie na ten temat przekazała im powódka. Także zeznanie świadka E. P. w tym zakresie nie mogą w przekonaniu Sądu być wystarczającym dowodem na prowadzenie przez pozwanego ad 2 działalności fryzjerskiej. Co prawda świadek ten zeznał, iż po zwolnieniu powódki z zakładu fryzjerskiego korzystał z usług rzeźbionego zakładu, jednak wskazał, iż było to na początku lutego 2015 r. W tym miejscu wskazać należy, iż do rozwiązania z powódką umowy o pracę za wypowiedzeniem doszło w dniu 25 lutego 2015 r. Do 24 lutego 2015 r. powódka była obecna w zakładzie pracy. Ta rozbieżność między faktami a zeznaniami powoduje, iż zeznania świadka E. P. w spornej kwestii nie mogą zostać uznane za wiarygodne.

W ocenie Sądu wiarygodnym dowodem na wskazaną wyżej okoliczność nie może być także zdjęcie, zamieszczone w dniu 11 marca 2015 r. na profilu o nazwie (...) w serwisie społecznościowym F.. Data 11 marca 2015 r. wskazuje jedynie, kiedy fotografia została w tym profilu zamieszczona, a nie kiedy wykonano zdjęcie, a tym samym widniejącą na nim stylizację fryzury. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd nie jest także w stanie ustalić, przez kogo zdjęcie zostało zamieszczone, oraz czy profil o nazwie (...) jest prowadzony przez pozwanego ad 2.

Zgodnie z obowiązującym w judykaturze poglądem, dokonując oceny, czy doszło do przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę, należy ustalić, czy przejął on w faktyczne władanie zadania lub część zadań, stanowiących placówkę zatrudnienia, a więc w zakresie pozwalającym na wykonywanie obowiązków pracowniczych (por. wyrok SN z dnia 20 października 2009 r., I PK 96/09, OSNP 2011/7-8/103; wyrok SN z dnia 11 maja 2006 r., II PK 274/05, LEX nr 607118). Mając na uwadze okoliczności przedstawione powyżej, Sąd stoi na stanowisku, iż do przejścia zakładu pracy, prowadzonego przez pozwaną ad 1, na zakład pracy prowadzony przez pozwanego ad 2, nie doszło. Brak

jest wiarygodnych dowodów, które jednoznacznie wskazałyby na wykonywanie w zakładzie prowadzonym przez pozwanego ad 2 usług fryzjerskich, co stanowiłoby objęcie przez pozwanego ad 2 zadań, tworzących placówkę zatrudnienia, pozwalających na wykonywanie obowiązków pracowniczych przez powódkę.

Zważywszy na fakt, iż w ocenie Sądu likwidacja prowadzonej przez pozwaną ad 1 działalności uzasadniona była w głównej mierze jej nierentownością, a dowody przedstawione przez powódkę na okoliczność świadczenia w prowadzonym przez pozwanego ad 2 zakładzie usług fryzjerskich nie korzystają z przymiotu wiarygodności, rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem z powodu likwidacji pracodawcy było skuteczne i zgodne z prawem. W związku z brakiem przejścia zakładu pracy pozwanej ad 1 na pozwanego ad 2 nie może być też mowy o ustaleniu istnienia stosunku pracy między powódką a pozwanym ad 2.

W tym miejscu wskazać należy, iż podnoszone przez powódkę braki formalne dokonanego wypowiedzenia (błędnie oznaczony dzień rozwiązania umowy, brak imienia i nazwiska na rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem), a potwierdzone w protokole kontroli Państwowej Inspekcji Pracy, nie mają wpływu na skuteczność wypowiedzenia. Błędnie wyliczony dzień, w którym umowa ulega rozwiązaniu został sprostowany świadectwem pracy, wypłacone zostało także powódce wynagrodzenie we właściwej wysokości. Przepisy prawa pracy nie wymagają wskazania imienia i nazwiska powódki na piśmie rozwiązującym umowę o pracę za wypowiedzeniem, toteż ich brak nie powoduje bezskuteczności wypowiedzenia. Imię i nazwisko powódki widniało natomiast na kopercie, w której pismo wypowiadające umowę doręczono. Brak jest zatem wątpliwości, do kogo było ono skierowane. Powódka przyznała, iż zapoznała się z pismem w dniu 26 lutego 2015 r., a więc, mając na względzie treść art. 61 Kodeksu cywilnego, należy uznać, iż w tym dniu oświadczenie woli zostało skutecznie złożone.

Odnosząc się do zarzutu pozwanej ad 1, jakoby roszczenia zgłoszone przez powódkę stanowiły nadużycie prawa podmiotowego, o którym mowa w art. 8 KP, należy wskazać, iż z przedstawionych przez pozwaną ad 1 dowodów w istocie można wywieść przeświadczenie o rzeczonym nadużyciu. W pierwszej kolejności wskazać należy na fakt przywłaszczenia przez powódkę notesu, zawierającego dane klientów, korzystających z usług fryzjerskich, ze specyfikacją dotyczącą wykonywanych koloryzacji. Choć wartość materialna samego notesu była niewielka, podkreślić należy, że miał on niezwykle istotne znaczenie dla prowadzonej przez pozwaną ad 1 działalności fryzjerskiej. Rzeczony notes był jedynym źródłem informacji o stosowanym na danym kliencie rodzaju farb do włosów, ilość danej farby i połączeniu różnych kolorów. Bez informacji zawartych w notesie praktycznie niemożliwe było wykonane powtórnej koloryzacji i otrzymanie identycznego jak uprzednio efektu końcowego, tym samym brak notesu byłby przeszkodą w prowadzeniu dalszej działalności przez pozwaną ad 1.

Dodać należy, że przywłaszczenie notesu zostało potwierdzone wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Oleśnicy, wymierzającym powódce karę nagany.

Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, iż powódka w ostatnim okresie współpracy z pozwaną ad 1 samowolnie skracala godziny swojej pracy.

Dalej Sąd wskazuje, iż materiał dowodowy pozwala jednoznacznie stwierdzić, że powódka świadczyła usługi fryzjerskie nie tylko w salonie prowadzonym przez pozwaną ad 1, ale także poza nim. Co prawda brak dostatecznych dowodów, iż działalność ta była nakierowana na zysk, jednakże nawet nieodpłatne wykonywanie przez powódkę usług fryzjerskich poza salonem, prowadzonym przez pozwaną ad 1, mogło doprowadzić do zmniejszenia uzyskiwanych przez pozwaną ad 1 przychodów. Zrozumiałym jest bowiem, że w sytuacji możliwości wyboru między usługą wykonaną przez powódkę nieodpłatnie, poza salonem, a odpłatnie w salonie, część klientów, która znała powódkę osobiście, wybierała korzystniejszą dla siebie, niezwiązaną z opłatami opcję, co godziło w dobro zakładu pracy, w którym zatrudniona była powódka.

W powyższych okolicznościach skorzystanie przez powódkę z prawa do złożenia odwołania od wypowiedzenia umowy o pracę może być postrzegane jako nadużycie prawa podmiotowego w rozumieniu art. 8 KP.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego ad 2, jakoby powódka nie miała interesu prawnego w ustaleniu stosunku pracy między nią a pozwanym ad 2, Sąd podziela stanowisko pełnomocnika powódki i orzecznictwa, zgodnie z którym złożona konstrukcja prawna stosunku pracy powoduje, że interes prawny pracownika w ustaleniu istnienia stosunku pracy z reguły nie wyczerpuje się w możliwości dochodzenia świadczeń należnych z tego stosunku prawnego, a mnogość wszystkich możliwych uprawnień pracownika i konsekwencji wynikających z tytułu istnienia stosunku pracy powoduje, iż praktycznie zawsze można uzasadnić posiadanie interesu prawnego pracownika w ustaleniu istnienia stosunku pracy.

Mając na uwadze powyższe, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, roszczenie powódki zarówno o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę za wypowiedzeniem, jak i o ustalenie istnienia stosunku pracy między powódką a pozwanym ad 2, podlega oddaleniu, o czym Sąd orzekł jak w **pkt I sentencji wyroku**.

O obowiązku zwrotu kosztów przez powódkę stronie pozwanej ad 1 Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 3 w zw. z art. 102 KPC w zw. z § 11 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2002 nr 163 poz. 1349) w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015 nr o poz. 1804). Koszty w niniejszej sprawie wyniosły 900 zł tytułem zastępstwa procesowego pozwanej ad 1 oraz 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa- przy uwzględnieniu faktu, iż powódka ostatecznie dochodziła roszczenia odszkodowawczego przy wiążącej strony umowie o pracę na czas określony.

Mając na uwadze treść art. 102 KPC, sytuację majątkową powódki oraz jej subiektywne przekonanie o słuszności dochodzonych roszczeń, Sąd postanowił zasądzić o strony przegrywającej 1/2 kosztów, czyli kwotę 467 zł, o czym Sąd orzekł jak w **pkt II sentencji wyroku**.

Ponadto Sąd nałożył na powódkę- jako stronę przegrywającą- obowiązek pokrycia na rzecz Skarbu Państwa pozostałych kosztów postępowania w postaci kosztów stawiennictwa świadka na rozprawie poniesionych tymczasowo ze środków budżetowych Skarbu Państwa (vide postanowienie SR k.245). **Powyższe ma swoje odzwierciedlenie jak w punkcie III sentencji wyroku**.

W **punkcie IV sentencji wyroku** nieuiszczone koszty sądowe w postaci opłaty od pozwu, Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. zaliczył na rachunek Skarbu Państwa, mając na uwadze, że zgodnie z dyspozycją art. 98 k.p.c. nie było podstaw do obciążenia nieuiszczonymi kosztami sądowymi strony wygrywającej sprawę – w niniejszej sprawie strony pozwanej - natomiast co do powódki zachowuje swoją aktualność zwolnienie ustawowe pracownika od obowiązku uiszczenia tej opłaty na poziomie wskazanej wartości przedmiotu sporu.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.